

Parannus
kääntymyksessä
Jumalan puoleen

GERALD FLURRY

Parannus kääntymyksessä Jumalan puoleen

GERALD FLURRY

Tätä kirjaa ei myydä.
Se on yleiseen käyttöön tarkoitettu
vapaa julkaisu. Kirjan julkaisija on
Philadelphia Church of God.

Kirjasen editoinnissa
auttoi Joel Hilliker.

© 2012 Philadelphia Church of God
Kaikki oikeudet pidätetään
Painomaa Yhdysvallat.
Raamatunjakeissa käytetään 1933/38 Kirkkoraamattua.
Englantilainen alkuperäisteksti käyttää King James—raamattua.

Tunnetko jumalallisen parannuksen teon ja
maailmallisen murheen välisen eron? Tämä
kirjanen saattaa muuttaa elämäsi dramaattisesti!

”SALLI MINUN MAINITA HETI ALKUUN MUUTAMA ASIA parannuksen teosta, jota mielestäni useimmat ihmiset eivät ymmärrä”, Herbert W. Armstrong kirjoitti omaelämäkertansa ensimmäisessä osassa. ”Todelliseen KÄÄNTYMYKSEN tekoon vaadittava parannuksen teko *ehtona* Pyhän Hengen vastaanottamiseksi on jotain aivan muuta kuin useimmat ihmiset olettavat. Se on äärettömästi enemmän kuin ... vain *tiettyjen opinkappaleiden hyväksymistä*”.

”Kuka oletkin, SINULLA ON tai *olet omannut* EPÄJUMALAN. Olet asettanut toisen ”jumalan” ennen totista, elävää, kaikkivaltiasta Jumalaa ... Se saattaa olla OMAHYVÄISYYS ... liiketoimesi tai ammattisi. Hyvin usein se on *ystäviesi*, perheesi, ryhmäsi, sosiaalisten—tai liikekontaktiesi *mielipide*.”

”Mikä tahansa epäjumalasi on, se on ensin MURSKATTAVA, RIKOTTAVA—se on kirjaimellisesti revittävä ulos mielestäsi, vaikka toimitus sattuisi enemmän kuin hampaattesi, ehkä leukaluun kanssa ulosvetäminen! ... En tunne ainoatakaan anestesiaa, joka tekisi toimesta miellyttävän. Yleensä se tuntuu sietämättömämmältä kuin kuoleman tuska tai pahin kidutus ...”

”En *tehnyt kääntymystä*, ennen kuin minut vietiin paikkaan, jossa tajusin oman mitättömyyteeni ja Jumalan kaiken kattavan SUURUUDEN—kunnes tunsin itseni täysin lyödyksi, voitetuksi, kunnes tunsin itseni arvottomaksi, palaneeksi ’ihmisroskakimpuksi’, jota ei kannattaisi edes heittää ihmishylkyjen roskaläjään ja todella kaduin, että olin kuvitellut olevani joku tärkeä henkilö—kunnes olin täysin, kokonaan, katkerasti PAHOILLANI matkaamani elämän suunnasta ja tehdyistä teoista—todella, aidosti katuvaainen.”

Tällainen on syvä kääntymys. H. Armstrongin sanojen mukaan useimmat ihmiset eivät ymmärrä asiaa.

Oletko *sinä* tehnyt H. Armstrongin kuvaaman kaltaisen parannuksen?

”Sanoin Jumalalle, että olin nyt valmis antamaan ITSENI ja ELÄMÄNI hänen haltuunsa”, hän jatkoi. ”Elämäni oli minulle nyt arvoton. Sanoin Jumalalle, että jos hän löytäisi elämälleni käyttöä, hän saisi ottaa sen omakseen! En uskonut aikoinaan, että elämäni oli käyttökelpoinen, edes Jumalan käsissä!”

”Haluan tässä kertoa lukijalle, että jos Jumala saattoi ottaa tällaisen täysin voitettun, arvottoman, epäonnistuneen ihmisen, joka tunnustin olevani, käyttää sitä ja rakentaa kehittämänsä tekeleen, JUMALA VOI OTTAA MYÖS SINUN ELÄMÄSI JA KÄYTTÄÄ SITÄ TAVALLA, JOSTA ET PYSTY EDES UNEKSIMAAN—jos *sinä* annat elämäsi varauksetta Jumalan haltuun, jätät sen Jumalan käteen! ”(oma painotukseni). Kuinka moni meistä on tehnyt tämän?

”Sen jälkeen tapahtunut ei tuo minulle kunniaa—vaan tuo esiin JUMALAN VOIMAN ottaa arvoton työkalu ja tehdä HÄNEN TAHTONSA SEN KAUTTA!

”Älä kuitenkaan oletta, että tämä tapahtui helposti. Äiti kärsii synnytystuskia, jotta hänen lapsensa voi syntyä, samoin useimmat meistä joutuvat kärsimään, että voimme syntyä *uudelleen* JUMALASTA—jo ensimmäisessä siirtämisvaiheessa, jota kutsumme kääntymykseksi!” (ibid.).

H. Armstrong kuvasi *täydellistä antautumista* Jumalalle.

H. Armstrongin rakentama työ vastaanotti yli \$200 miljoonaa vuosittain. Hän oli viikoittain 400 televisiokanavalla ja hänen toimittamansa *Plain Truth*—pääjulkaisun levikki oli 8 miljoonaa. Jumala käytti häntä mahtavalla tavalla.

Kääntymys on koko elämän kestävä prosessi. KÄÄNTYMYKSEN TARKOITTA, ETTÄ OMAA JUMALAN AJATUKSET—OMIEN LIHALLISTEN AJATUSTEN, TUNTEIDEN JA TOIVEIDEN SIJASTA. Meidän tulee ajatella Jumalan lailla! Tämä on vaikea saavuttaa ja syvälinen ajatus pohdittavaksi. Meidän täytyy jatkuvasti *kasvaa* kääntymyksessä. Kaste on vain lähtöpiste.

Tässä apostoli Paavalin kuvaus: ”Vaen olen todistanut sekä juutalaisille että kreikkalaisille PARANNUSTA KÄÄNTYMYKSESSÄ JUMALAN PUOLEEN ja uskoa meidän Herraamme Jeesukseen Kristukseen” (Apostolien teot 20:21). Tiedämme, miksi tar-

vitsemme uskoa Jeesuksen Kristukseen: Meidän täytyy uskoa ja hyväksyä *Kristuksen* uhrin, jotta meidät voidaan sovittaa Jumalan kanssa ja jotta voimme vastaanottaa Pyhän Hengen. Mutta kuinka syvästi ymmärrämme PARANNUKSEN KÄÄNTYMYKSESSÄ JUMALAA KOHTAAN?

DAVIDIN SYNTI

Raamatusta löytyy monia hienoja esimerkkejä parannuksen teosta kääntymyksessä Jumalan puoleen . Yksi selkeimmistä koskee Daavidia.

Daavidin heikkoutena olivat kauniit naiset. Ongelma oli jatkunut pitkään—eikä hän ollut kyennyt voittamaan sitä. Asian seurauksena Israelissa nähtiin monenlaisia mullistuksia. Tuhannet kärsivät ja kuolivat.

Eräänä päivänä Batseba, yhden Daavidin pääupseerin vaimo, sattui kylpemään alastomana katon harjalla. Hänen oli täytynyt tietää, että Daavid saattoi nähdä hänet. Hänen aviomiehensä oli sodassa, eikä hän näyttänyt käyttäytyvän kovin uskollisesti miestään kohtaan. Daavid teki kyseisenä yönä päätöksen, joka jäi palamaan hänen mieleensä koko hänen loppuelämäkseen—hän joutui kärsimään mainitusta hetkestä lähtien, sillä hänen päätöksellään oli vaikutus koko Israeliin.

Batseba tuli raskaaksi eikä Daavid tiennyt, mitä tehdä. Hän lähetti viestin Batseban aviomiehelle Uurialle, jotta tämä palaisi kotiin vaimonsa tykö. Mutta Uurian luonne oli tällä kertaa parempi kuin Daavidin. Hän ei suostunut makaamaan vaimonsa kanssa muiden sotilaiden taistellessa. Daavidin ensimmäinen suunnitelma ei siis toiminut.

Daavidin seuraavassa suunnitelmassa miehet yrittivät saattaa Uurian juopumaan, jotta tämä *sitten* makaisi vaimonsa kanssa. Uuria ei edelleenkään toiminut suunnitelman mukaisesti.

Daavid muuttui epätoivoiseksi ja loittoni edelleen Jumalasta. Hänen kolmas suunnitelmansa oli suunnitelmista pahin. Hän käski Uurian päällikköä lähettämään tämän eturintamalle, jotta tämä kuolisi. Näin tapahtui.

Muutaman kuukauden ajan asiat sujuivat hyvin. Daavid otti Batseban vaimokseen. Daavid kuvitteli päässeensä pulasta.

Mutta sitten Jumalan profeetta astui esiin. *Daavidin oli aika oppia syvällinen oppi parannuksen teosta.*

”Ja Herra lähetti Naatanin Daavidin tykö. Kun hän tuli hänen tykönsä, sanoi hän hänelle: Kaksi miestä oli samassa kaupungissa, toinen rikas ja toinen köyhä” (2 Samuelin kirja 12:1). Profeetta Naatan kertoi Daavidille kertomuksen rikkaasta miehestä, jolla oli paljon omaisuutta, sekä köyhästä miehestä, joka rakasti ainokaista karitsaansa. Hän kertoi, että kun rikkaalle miehelle tuli vieras, tämä ei raaskinut ottaa omista lampaistansa vaan ”otti köyhän miehen karitsan ja valmisti sen miehelle, joka oli tullut hänen luoksensa” (jae 4).

Tarina häiritsi syvästi Daavidin tunteita: ”Niin Daavid vihastui kovin siihen mieheen ja sanoi Naatanille: Niin totta kuin Herra elää: mies, joka tämän on tehnyt, on kuoleman oma” (jae 5). Vakava tuomio! *Tämän miehen pitää kuolla, koska hän ei tuntenut sääliä*, Daavid sanoi (jae 6). Hän ei tajunnut, että hän kommentoi omaa tapaustaan, kuinka hän itse oli kohdellut Uuriaa.

Tässä kohtaa Naatan esitti avoimesti Daavidin synnit: ”Sinä olet se mies”, hän sanoi Daavidille (jae 7).

DAVID YMMÄRTÄÄ

”Miksi sinä olet PITÄNYT HALPANA Herran sanan ja tehnyt sitä, mikä on pahaa hänen silmissään?” Naatan kysyi. Tämä oli kova kysymys! ”Heitteläisen Uurian sinä olet surmannut miekalla, olet tappanut hänet ammonilaisten miekalla, ja hänen vaimonsa sinä olet ottanut vaimoksesi” (jae 9). *Sinä teit teon, Daavid*, Naatan sanoi, *vaikka et itse nostanut miekkaa*. Jumala tiesi kaiken asiasta—jokaisen Daavidin synnin kammottavan yksityiskohdan. Jollain tapaa Daavid oli loitonnut Jumalasta niin kauas, ettei hän kuvitellut edes Jumalan tietävän asiasta.

Synti muutti Batseban elämän täysin. Hänen perheensä tuhoutui, jopa hänen lapsensa Daavidin kanssa kuoli. Koko Israel oli tietoinen tehdystä synnistä. Kaikki saivat tietää, koska Daavid ei oikaissut ongelmaa ajallaan.

Kaiken aikaa Daavidin poika Absalom ajatteli mielessään, *Jumala on osoittanut, ettei Daavid ei ole oikeutettu hallitsemaan. Minä ryhdyn itse hallitsijaksi*. Absalom nousi ja johti israelilaiset Daavidia vastaan ja 23,000 heistä kuoli. Kaikki tämä Daavidin synnin takia.

”Sentähden ei miekka ole milloinkaan väistynyt sinun suvustasi, koska OLET PITÄNYT HALPANA *minut* ja ottanut vai-

moksesi heettiläisen Uurian vaimon” (jae 10). Reagoiko Jumala dramaattisesti tai yliampuvan tunteikkaasti? *Sinä olet pitänyt halpana minua—Jumalaa,!* hän lausui Daavidille. Lue jakeet 11 ja 12, joissa Jumala langettaa Daavidille kovan rangaistuksen. Daavid oli Israelin kuningas—hän oli vastuussa kaikista ja häntä rangaistiin sen mukaisesti.

Huomaa Daavidin vastaus: ”Minä olen tehnyt syntiä *Herraa vastaan*” (jae 13). Mielenkiintoinen vastaus. Daavid ei sanonut tehneensä syntiä Uuriaa, Batseba tai koko Israelia vastaan. Monille ihmisille aiheuttamansa hävityksen jälkeen Daavidin suurin huolenaihe oli, mitä hän oli tehnyt Jumalalle.

Kun teet syntiä, tajuatko, että teet syntiä JUMALAA VASTAAN?

”Niin Daavid sanoi Naatanille: Minä olen tehnyt syntiä Herraa vastaan. Naatan sanoi Daavidille: Niin on myös Herra antanut sinun syntisi anteeksi; sinä et kuole. *Mutta koska sinä tällä teolla olet saattanut Herran viholliset PILKKAAMAAN HÄNTÄ*, niin se poika, joka sinulle on syntynyt, on kuoleva” (jakeet 13-14). Kun teemme syntiä, annamme ihmisille aiheen pilkata Jumalaa. Voimme tuoda kaikenlaisia ongelmia seurakuntaan, koska *edustamme Jumalaa*.

PSALMI 49

Psalmi 49, 50 ja 51 kertovat Daavidin parannuksen teosta syntinsä johdosta.

”Kuulkaa tämä, kaikki kansat, ottakaa korviinne, maailman asukkaat kaikki” (Psalmien kirja 49:1). Daavid esitti julkisen lausunnon koko maailmalle. Daavid paljasti totisesti näissä Psalmeissa sydämensä tavalla, johon harva ihminen kykenee. Huomaa, että olemme sovittaneet nämä Psalmi musiikiksi, laulamme niitä tänään.

Jae 4 sanoo: ”Minä kallistan korvani kuulemaan mietelauseita”. Jae puhuu Naatanin kertomuksesta Daavidille. Daavid ei koskaan unohtanut sitä.

”Miksi minä pelkäisin pahoina päivinä, kun minun vainoojani vääryys piirittää minut?” (jae 5). Daavid valitti aikaisempaa asennettaan: *Miksi minun tulisi pelätä? Minä olen kuningas—eivätkö kuninkaat selviä vahingoitta synneistä?* Hän tiesi, että hän ei kyennyt tuomaan Uuriaa takaisin: ”Kukaan ei voi veljeänsä lunastaa eikä hänestä Jumalalle sovitusta maksaa ... että hän

saisi elää iankaikkisesti eikä kuolemaa näkisi” (jakeet 7, 9). *En pysty auttamaan Uuriaa, vaikka olen kuningas. En voi lunastaa häntä, enkä antaa hänelle ikuista elämää. Mitä voin tehdä?* Daavid ihmetteli.

”Sillä hänen sielunsa lunastus on ylen kallis ja jää iäti suoritamatta” (jake 8). Daavid tajusi, että tarvittiin Kristuksen uhria. Tässä maailmassa tapahtuu paljon epäoikeudenmukaisia asioita, joita ei koskaan ratkaista, ellei joku herätä meitä kuolleista ja tarjoa mahdollisuutta syntyä Jumalan perheeseen.

”Vaan hänen täytyy nähdä, että viisaat kuolevat, että tyhmät ja järjettömät myös hukkuvat ja jättävät toisille tavaransa. He luulevat, että heidän huoneensa pysyvät iäti ja heidän asuntonsa polvesta polveen; he nimittävät maatiloja nimensä mukaan. Mutta ihminen, mahtavinkaan, ei ole pysyväinen: hän on verrattava eläimiin, jotka hukkuvat” (jakeet 10-12). Ihmiset ajattelevat, ehkä tiedostamattaan, että he elävät ikuisesti, mutta lopussa he kuolevat eläinten lailla. Kaikki ihmiset kuolevat ja se on kaiken loppu, kuten Daavid sanoi (jakeet 13-14).

Kun teet syntiä, tiedostat ehkä syntiesi satuttavan toisia ihmisiä. Daavid tiedosti asian. Mutta teetkö *parannuksen kääntymyksessä Jumalan puoleen*? Varo, ettet omaa syntisi takia pelkästään ihmismurhetta. Et voita sillä ongelmiasi. Parannuksen teon täytyy tapahtua ihmistasoa korkeammalla. Ainoastaan *jumalallinen murhe*—parannus kääntymyksessä Jumalan puoleen—tekee voitokkaan.

Tässä vaiheessa Daavidilla oli vielä paljon opittavaa parannuksen teosta.

PSALMI 50

”En minä sinun teurasuhreistasi sinua nuhtelee, ja sinun polttouhriisi ovat aina minun edessäni” (Psalmien kirja 50:8). Daavid uhraasi—myös syntiä tehdessään—mutta Jumala sanoi, ettei *uhraaminen tarkoita mitään, Daavid*. Kaikki kuuluu Jumalalle (jake 11). Hän ei tarvitse meiltä mitään. Uhrien tarkoitus oli saattaa ihmiset Kristuksen uhrin tykö. *Tämä* on se uhri, josta meidän tulee huolehtia.

Kun teet syntiä, *sinä* keihästät Kristuksen kyljen. Kristus kuoli—koska *sinä ja minä* teemme syntiä. Vaikka kukaan muu ei koskaan pääsisi Jumalan valtakuntaan, Kristus joutuisi silti

kuolemaan karnealla tavalla puolestasi. Synti kantaa kamalan rangaistuksen ja jonkun on maksettava se. Jumalan laki säättää näin.

Jumala todella nuhteli Daavidia: ”Sinä, joka vihaat kuritusta ja heität minun sanani selkäsi taakse!” (jae 17). Daavid oli alkanut *vihata* Jumalan sanaa ja lakia. Hän oli kuningas, jonka kuului asettaa esimerkki koko Israelille. Jumala oli oikeutetusti vihainen Daavidille! Daavid oli unohtanut liittonsa Jumalan kanssa.

Myös me teemme kasteessa liiton Jumalan kanssa.

Lue jakeet 18-20. Jumala osoittaa yksityiskohtaisesti Daavidin päällä makaavan syyllisyyden. Daavid oli sotkeutunut varastamaan, teki aviorikokseen, murhan, petoksen ja panetteli—kaikki kauheita syntejä. ”Näitä sinä teet, ja minäkö *olisin vaiti*? Luuletko, että minä olen sinun kaltaisesi? Minä nuhtelen sinua ja asetan nämä sinun silmäisi eteen” (jae 21). Jumala odotti yhdeksän kuukautta, ennen kuin teki mitään Daavidin synnille. Miksi? *Koska hän antoi Daavidille aikaa parannuksen tekoon*. Mutta Daavid ei tehnyt parannusta. Daavid alkoi ajatella, *Jumala ajattelee laillani—toimin oikealla tavalla*. Mutta Jumala *ei* ajattele laillamme! Meidän täytyy muuttaa ajattelumme hänen kaltaisekseen. Jumala usein odottaa, että teemme parannuksen, kuten Daavidin kohdalla. HALUAMME VARMISTAA, ETTEMME ANNA JUMALAN KOSKAAN ODOTTAA KAUA.

Jumala oli kärsivällinen Daavidin kanssa ja hän on kärsivällinen myös meidän kanssamme. Jos *todella* näet syntisi, tunnistat tämän todeksi. Jumala on kärsivällinen ja anteeksiantavainen. *Et ole kuitenkaan lain yläpuolella*. Kukaan ei ole! Daavid kuvitteli olevansa, mutta Jumala korjasi hänen asenteensa. JOKAINEN ON LAIN ALLA. JUURI TÄMÄN VUOKSI KRISTUS KUOLI—KOSKA LAIN TUOMA RANGAISTUS ON AINA MAKSETTAVA.

Psalmi 50 osoittaa, kuinka Daavid alkoi katua karvaammin. Hän oppi parannuksen kääntymyksessä Jumalan puoleen. Tämä on syvempi asia kuin että esim. vanhempina meihin sattuu, kun lapsemme toimivat väärin. Voimme ymmärtää Jumalan suhtautumisen tällä tasolla. Parannus kääntymyksessä Jumalan puoleen on kuitenkin paljon tällaista syvempi.

JUMALAN HYVYYS

”Vai luuletko, ihminen, sinä, joka tuomitset niitä, jotka senkaltaisia tekevät, ja itse samoja teet, että sinä vältät Jumalan
jatkuu sivulla 10

Kuinka ehkäistä synti

Ymmärrätkö, että jos on väärin tehdä jotain asiaa, on myös väärin hautoa mielessään edes AJATUKSIA asiasta?

”Kaikki ovat tehneet syntiä”, Raamattu sanoo.

Mitä synti oikein on?

Jumala määrittelee sen seuraavasti: ”synti on laittomuus” (1 Johanneksen kirja 3:4)—RAKKAUDEN lain rikkomus, joka määritellään kymmenessä käskyssä.

Jeesus sanoi: ”Ja hän sanoi: Mikä ihmisestä lähtee ulos, se saastuttaa ihmisen. Sillä sisästä, ihmisten sydäimestä, lähtevät pahat ajatukset, haureudet, varkaudet, murhat, aviorikokset, ahneus [kaikki nämä rikkovat lakia—kymmentä käskyä]” (Evankeliumi Markuksen mukaan 7:20-22).

”KAIKKI ovat syntiä tehneet”, sanoo Raamattu. Tuskin löytyy ihmistä, etenkin kristittyä, joka ei olisi kerta toisensa jälkeen taistellut syntiä vastaan apostoli Paavalin kuvaamalla tavalla? ”Sillä minä en toteuta sitä, mitä tahdon, vaan mitä minä vihaan, sitä minä teen...sillä sitä hyvää, mitä minä tahdon, minä en tee, vaan sitä pahaa, mitä en tahdo, minä teen” (Kirja roomalaisille 7:15, 19). Löytyykö ketään, joka ei olisi MENETTÄNYT kamppailua, jopa useita kertoja?

Tietenkään kukaan ihminen ei voi elää synnin yläpuolella. ”Ihmisille se on mahdotonta” sanoi Jeesus, ”mutta Jumalalle on kaikki mahdollista”.

Paavali jatkaa (Kirje roomalaisille 8:4, 14) ja osoittaa, että ainoa VAPAUTUS tästä ”kuoleman ruumiista” löytyy Jeesuksen Kristuksen sekä sisällämme elävän Pyhän Hengen kautta—”että lain VANHURSKAUS (engl. vanhurskas vaatimus) täytettäisiin meissä, jotka emme vaella lihan mukaan, vaan Hengen... (nämä) ovat Jumalan lapsia”.

Kyllä, meillä on OMA OSAMME asiassa, Kaikki keskittyä MIELEEN.

PARANNUKSEN TEKO synnistä tarkoittaa kirjaimellisesti sitä, että muuttaa mielensä syntiä koskien. Jos teemme parannuksen kääntymyksessä, meidät kastetaan ja hyväksymme Jeesuksen Kristuksen vapahtajaksemme, annetun lupauksen mukaisesti me TULEMME vastaanottamaan Pyhän Hengen lahjan ”ja uudistumme mieleemme hengeltä” (Kirja efesolaisille 4:23). Pyhän Hengen läsnäolo on mielen UUDISTUMISTA.

Kuinka synti oikeastaan tapahtuu? ”Vaan jokaista kiusaa hänen oma himonsa [halunsa], joka häntä vetää ja

houkuttelee; kun sitten himo [MIELEN halu] on tullut raskaaksi, synnyttää se synnin, mutta kun synti on täytetty, synnyttää se kuoleman” (Jaakobin kirje 1:14-15).

KIUSAUS on mielessä. Kun ajattelet sinua kiusaavaa asiaa — annat mielesi viipyä asiassa — pohdiskelet sitä — onko kyseessä sitten halu MENNÄ jonnekin, TEHDÄ TAI OMISTAA jotain, jonka tiedät olevan väärin — tällainen ajattelu lopulta saattaa toteen — johtaa toimeen — ja synnyttää SYNIN.

Lopulta TOTEUTAT ajattelemasi, haluamasi asian. Jos ajattelet asiaa jatkuvasti, hetken kuluttua sinun on MAHDOTONTA vastustaa sitä.

Tämän vuoksi menetät monia taisteluista syntiä vastaan — koska jatkoit asian ajattelemista, halusit, toivoit sitä. Keino ennaltaehkäistä syntiä on antaa Jumalan Hengen täyttää mielesi. ”Olkoon mielenne siihen, mikä ylhäällä on, älköön siihen, mikä on maan päällä” (Kirje kolossalaisille 3:2).

Kykenet saattamaan asian POIS mielestä asettamalla vastakkaisen ajatuksen SISÄLLE mieleesi.

Olen useasti huomannut, kuinka vauvaikäisten lasten vanhemmat yrittävät ”hyssytellä” vauvaa sen itkiessä. Kivunaiheuttaja tai jotain vauvan mielen itkemään tai murheelliseksi saattava pitää poistaa. Pelkkä ”shh!” tai lopeta ei yleensä saa aikaan toivottua tulosta.

Olemme kasvattaneet neljä lasta. Kauan aikaa sitten opin keinon, jolla vauvan saa hiljaiseksi. Kiinnitä sen mieli johonkin toiseen asiaan. Hiljaa-käskyn sijasta herätä sen huomio jollain uudella esineellä — saata vauva leikkimään esineellä (mustekynäni on useasti toiminut erinomaisesti) — ja ennen kuin huomaat, lapsi unohtaa itkun aiheen.

Sovella samaa keinoa itseesi, mutta materiaalistien, maallisten asioiden sijasta täysikasvuisen ihmisen tulisi käyttää itsekuria ja saattaa mielensä hengellisiin asioihin. Avaa Raamattusi. Tutki jotain hengellistä aihetta.

Seuraavalla kerralla kun joudut kiusaukseen, sovela edellistä keinoa. Rukoile, pyydä Jumalaa auttamaan. Katso, kuinka nopeasti saat voiton kiusauksista ja synneistä ja kuinka hienosti hengellinen LUONTOSI lähtee kasvuun.

—Herbert W. Armstrong

Otos *Good News*-lehdestä, kesä/heinäkuu 1983

tuomion? Vai halveksitko hänen hyvyytensä ja kärsivällisyytensä ja pitkämielisyytensä runsautta, etkä tiedä, että *Jumalan hyvyys vetää sinua parannukseen?*” (Kirje roomalaisille 2:3-4). Tietenkin parannuksen teko on Pyhästä Hengestä. Mutta jakeessa sanotaan, että *Jumalan hyvyys vetää sinua.*

Ymmärrätkö, kuinka hyvä Jumala on? Kuinka hyvä hän on sinua kohtaan? Kuinka paljon Jumala on antanut sinulle? Kun mittaamme, kun vertaamme itseämme Jumalan hyvyyteen, näemme, kuinka pahoja olemme. Kun VERTAAT HYVYYTTÄSI JUMALAN HYVYYTEEN, näet, miksi meidän täytyy tehdä todellinen parannus kääntymyksessä *Jumalan*, eikä ihmisen puoleen

Kuinka hyvä Jumala on? Ajattele Kristuksen ristiinnaulitsemista. Huomaa 1 Mooseksen kirjan luku 22. Kun Aabraham oli todistanut, että hän oli valmis uhraamaan poikansa Jumalalle, Jumala, josta myöhemmin tuli Jeesus Kristus lausui: ”*Minä vannon itse kauttani*, sanoo Herra: Sentähden että tämän teit etkä kieltänyt minulta ainokaista poikaasi, minä runsaasti siunaan sinua ja teen sinun jälkeläistesi luvun paljoksi kuin taivaan tähdet ja hiekka, joka on meren rannalla, ja sinun jälkeläisesi valtaavat vihollistensa portit...” (1Mooseksen kirja 22:16-17). Jumala vannoi *itsensä kautta* antaessaan tämän lupauksen Aabrahamille. Toisin sanoen hän sanoi Aabrahamille, *Tulen antamaan elämäni puolestasi, tai kuolen yrittäessäni. Koska olet tehnyt tämän teon, kuolemani tulee maksamaan syntisi ja tulen saattamaan sinut perheeseeni. Vannon tämän oman elämäni kautta.*

Kun Kristus saapui maan päälle, hänen elämänsä asetettiin vaakalaudalla. Hän saattoi tehdä syntiä. Kristuksen elämä oli ihmisen historian suurin riskitekijä. Kristus hyväksyi riskin, koska halusi Aabrahamin kaltaisia ihmisiä perheeseensä—ihmisiä, jotka menisivät ja uhraisivat tarvittaessa oman *poikansa*, tietäen, että Jumala herättäisi hänet henkiin lupauksen täyttäen (Kirje heprealaisille 11:17-19). Aabraham omasi tämänkaltaisen uskon ja luotti Jumalaan. Jumala maksoi hänelle hänen rakkautensa moninkertaisesti. *Kaikille ihmisille, jotka tekevät kaltaisesi parannuksen, Aabraham—minä annan heidän puolestaan henkeni. Tiedän, että jollen minä onnistu, myös kukaan muu ei onnistu. Tulen täyttämään tehtävän, jotta voimme rakentaa Jumalan perheen.* Tämä oli hinta, joka piti maksaa, jotta saatoimme vastaanottaa Jumalan Pyhän Hengen.

JOS KRISTUS OLISI EPÄONNISTUNUT, ISÄ JUMALA OLISI JOUTUNUT VIETTÄMÄÄN IKUISUUDEN YPÖYKSIN! Jumalat suorittivat tämänkaltaisen uhrin puolestamme. Voimme unohtaa ja olla ajattelematta asiaa kylmässä, lihamielisessä mielessämme, Isä Jumala ja Kristus suorittivat suuren teon—he tekivät sen *sinun* puolestasi. He haluavat, että ymmärrät asian, eivät ylpeillääseen, vaan jotta ymmärrät, että *parannus kääntymyksessä tulee tapahtua Jumalan puoleen!* Meidän on ymmärrettävä, mikä parannus on, jotta voimme päästä Jumalan perheeseen.

Mietiskele syvästi Jumalan hyvyyttä! Se on täysin päinvastainen kuin *koko* kurjaa, paha maailmamme. Jumala ei sallisi *ajattelevansa* Daavidin tekoa. Hän ei ole sen kaltainen. Hänen mielensä on kaikessa täydellisesti, yksityiskohtaisesti hänen lakinsa mukainen.

KRISTUKSEN PSALMI

Daavid kirjoitti Psalmin 22 *ennen* kuin teki rikoksen Batseban kanssa. Katumuksensa jälkeen hän luki luultavasti useasti tätä Psalmia ja itki sen takia—todella ymmärtäen sen ensimmäistä kertaa. Tämä Psalmi ei voinut käsitellä Daavidia—sen täytyi koskea Jeesusta Kristusta.

”Jumalani, Jumalani, miksi minut hylkäsit? Miksi olet kaukana, et auta minua, et kuule valituksen sanoja?” (Psalmien kirja 22:1). Nämä ovat Kristuksen sanat, jotka hän huusi juuri ennen kuolemaansa (Evankeliumi Matteuksen mukaan 27:46). Kristus piti tulla hyljättyksi, koska *hän tuli synniksi*. Ensimmäistä kertaa ikuisen historiansa aikana Kristus koki, millaista oli tulla Jumalan hylkäämäksi synnin takia! Voitko nähdä *oman osuutesi* Kristuksen senhetkisessä kärsimyksessä?

Ei ollut mahdotonta, että Kristus olisi tehnyt syntiä—kuten jotkut Jumalan omista ovat väittäneet! Hänen täytyi uskoa Jumalaan joka hetki. ”Kaikki, jotka minut näkevät, pilkkaavat minua, levittelevät suutansa, nyökyttävät ilkkuen päätään: Jätä asiasi Herran haltuun (engl. Hän uskoi Herraan).” (Psalmien kirja 22:7-8; ks. myös Evankeliumi Matteuksen mukaan 27:43). Kristus, *kyllä* hän luotti Jumalaan. Jos toimimme samoin, voimmeko tehdä syntiä? Tietenkin voimme ja samoin olisi Kristus voinut. Jos väittää, että Kristus ei voinut tehdä syntiä, poistaa hänen saavutuksensa majesteettisuuden; tällainen tuhoaa Kristuksen uhrin! Kristus

antautui kokonaan Jumalan käsiin—hän uskoi Jumalaan tavalla, jota emme ole koskaan oppineet. Hän vaelsi uskossa, kuten myös meidän täytyy. Riskittömyydessä ei ole *uskoa!* MIKSI KRISTUKSEN OLISI TÄYTYNYT VAELTAA USKOSSA, JOS HÄNEN OLISI MAHDOTON TEHDÄ SYNTIÄ? Ilman riskiä Kristus olisi ollut pelkkä robotti.

”Avaavat kitansa minua vastaan, niinkuin raatelevat, kiljuvat leijonat. Niinkuin vesi minä olen maahan vuodatettu; kaikki minun luuni ovat irti toisistansa; minun sydämeni on niinkuin vaha, se on sulanut minun rinnassani. Minun voimani on kuivettunut kuin saviastian siru, ja kieleni tarttuu suuni lakeen, ja sinä lasket minut alas kuoleman tomuun” (Psalmien kirja 22:13-15). Kuulostaako tämä ihmiseltä, joka ei voinut tehdä syntiä? Ei—sanat kuuluvat miehelle, joka kärsi äärimmäisellä tavalla ja joka teki kaiken mahdollisen, jottei menettäisi uskoaan! Kristus oli ääritilassa MEIDÄN SYNTIEMME takia! Hän läpikävi JÄRKYTTÄVÄN löylytyksen MEIDÄN SYNTIEMME takia! Katso asiaa Jumalan perspektiivistä. Jumala olisi helposti saattanut sanoa, *Tiedän, mitä teit Uuriaalle, tiedän, mitä teit Batseballa ja Israelille—mutta entä MITÄ TEIT minulle? Sinä sait Poikani kuolemaan! Sait hänen Isänsä kokemaan jopa pahemman tuskan!* Myös tämän takia parannus kääntymyksessä tulee olla Jumalan puoleen.

Synnin tulee *kauhistuttaa meitä*. Meidän täytyy tiedostaa, mitä Kristus teki puolestamme. Kasva ”*parannuksessa kääntymyksessä Jumalan puoleen JA uskossa Herraan Jeesukseen Kristukseen.*” Omista usko annettuun uhriin. Tee sitten parannus Jumalan puoleen, joka suunnitteli koko asian. Jos sinulla on lapsia, tiedostat, kuinka suuresti isän täytyi kärsiä Kristuksen ohella.

Jos elämässäsi esiintyy toistuvia ongelmia, mittaa itsesi edellisen mukaan. TEETKÖ PARANNUKSEN KÄÄNTYMYKSESSÄ JUMALAN PUOLEEN? Tajua, että olet *paha* Jumalan edessä! Daavid oli kovin paha mies, mutta hän muuttui varsin vanhurskaaksi—niin vanhurskaaksi, että hän saa hallita Israelia ikuisesti. Hänen alaisuudessaan tulee varmaan olemaan ihmisiä, joiden teot eivät olleet yhtä pahoja. Eron tekee kuitenkin se, että Daavid tiesi todella, kuinka tehdä parannus kääntymyksessä.

PSALMI 51

Jatketaan Daavidin katumuspsalmin tutkimista. ”Jumala, ole minulle armollinen hyvytesi tähden...” (Psalmien kirja 51:1).

Daavid *ei* osoittanut *armo*a Uuriaa kohtaan—tästä huolimatta hän saattoi astua Jumalan eteen ja pyytää armoa. Daavid tiesi, että Jumala on tällainen. On ihmeellistä, että meillä on valtavan rakastava, hyväntahtoinen, *armollinen* Jumala—vaikka *ME* olemme aika ajoin *armottomia*!

Jae päättyy: ”Pyyhi pois minun syntini suuren laupeutesi tähden”. Tässä ei ollut kysymys pelkästään yhdestä synnistä. Daavid oli tehnyt kaiken mahdollisen väärin. Tällaisia *me* olemme erossa Jumalasta.

”Pese minut puhtaaksi rikoksestani, puhdistu minut synnistäni” (jae 2). Kuinka usein olemme astuneet Jumalan eteen ja pyytäneet häntä puhdistamaan meidät ja todella tarkoittaneet sitä? Tarvitaan rohkeutta pyytää Jumalaa osoittamaan, missä epäpuhtaus sijaitsee ja puhdistaa myös se. ”Sillä minä tunnen rikokseni, ja minun syntini on aina minun edessäni” (jae 3). Daavid ei yrittänyt peittää enää mitään. Hän vei rikoksensa suoraan Jumalan eteen ja oli valmis kohtaamaan ne.

”*SINUA AINOATA vastaan minä olen syntiä tehnyt*, tehnyt sitä, mikä on pahaa sinun silmissäsi; mutta sinä olet oikea puheessasi ja puhdas tuomitessasi” (jae 4). Daavid näki Jumalan vanhurskauden, hän ymmärsi Jumalan laupeuden. Häntä *hävetti* astua Jumalan eteen tekonsa jälkeen. Mutta Jumala oli nyt Daavidin elämässä suuremmin kuin koskaan ennen.

Daavid näki selvästi ihmisluontonsa. ”Katso, minä olen synnissä syntynyt, ja äitini on minut synnissä siittänyt. Katso, totuutta sinä tahdot salatuimpaan saakka, ja *sisimmässäni* sinä ilmoitat minulle viisauden” (jakeet 56). Ajatteletko Jumalan lailla? Jumala tahtoo totuutta sisimmässä—oman olemuksensa lailla. Jumala tahtoo, että ajattelemme hänen laillaan. Ei ole tarpeeksi *teeskennellä* ajattelevansa oikealla lailla. Ajatuksen täytyy olla OSA OLEMUSTAMME, syvällä sisimmässämme. Jumala opetti tämän läksyn Daavidille. Kun vertaat itseäsi muihin, saatat ajatella, *en ole kovin paha*, mutta kun vertaat itseäsi Jumalaan, opit tuntemaan todellisen *parannuksen teon*. JUMALAN HYVYYS JOHTAA MEIDÄT PARANNUKSEN TEKOO.

Daavid hyväksyi Jumalan ojennuksen tosissaan. ”Puhdistu minut isopilla, että minä puhdistuisin, pese minut, että minä lunta valkeammaksi tulisin. Anna minun kuulla iloa ja riemua, että *ihastuisivat ne luut, jotka SÄRKENYNT OLET*” (jakeet 7-8).

Esiin tulee hieno asenne: *Jumala, olet särkenyt luuni—saatatko ne nyt riemuitsemaan?*

”Peitä kasvosi näkemästä minun syntejäni, pyyhi pois kaikki minun pahat tekoni” (jae 9). Tämä on totinen parannuksen teko kääntymyksessä Jumalan puoleen. Daavid katsoi Jumalan hyvyyttä ja oli niin häpeissään omasta synnistään, että lausui pelkästään: *Jumala, kun olen läsnä, peitätkö kasvosi?* Jesaja sanoi Jumalan edessä, että hänellä oli saastaiset huulet (Jesajan kirja 6:5). Tämä on tosi katuva asenne. Et koskaan astu Jumalan eteen tällaisena, jos vertaat itseäsi Jumalan sijasta muihin ihmisiin.

ÄÄRIMMÄISET KEINOT

Kuulemme usein sanottavan, että meidän tulee tulla lapsen kaltaiseksi saavuttaaksemme Jumalan valtakunnan. ”Sillä hetkellä opetuslapset tulivat Jeesuksen tykö ja sanoivat: Kuka on suurin taivasten valtakunnassa? Niin hän kutsui tykönsä lapsen, asetti sen heidän keskellensä ja sanoi: Totisesti minä sanon teille: *ellette käänny* ja TULE LASTEN KALTAISIKSI, ette pääse taivasten valtakuntaan” (Evankeliumi Matteuksen mukaan 18:1-3). Tämä kuulostaa yksinkertaiselta—tule nöyräksi kuin lapsi, pääset Jumalan valtakuntaan ja kaikki on hyvin.

Mutta huomaa—Kristus jatkaa: ”Mutta jos sinun kätesi tai jalkasi viettelee sinua, hakkaa se poikki ja heitä luotasi; parempi on sinulle, että käsipuolena tai jalkapuolena pääset elämään sisälle, kuin että sinut, molemmat kädet tai molemmat jalat tallella, heitetään iankaikkiseen tuleen. Ja jos sinun silmäsi viettelee sinua, repäise se pois ja heitä luotasi; parempi on sinun silmäpuolena mennä elämään sisälle, kuin että sinut, molemmat silmät tallella, heitetään helvetin tuleen” (jakeet 8-9).

JOSKUS TARVITAAN TÄMÄN KALTAISIA TOIMIA ”TULLA” LAPSEN KALTAISEKSI!

Jos sinulla on ongelma, jota et saa hallintaan, elämänaalue, jossa et ole tullut lapsen kaltaiseksi, Kristus sanoo, TEE KAIKKI MAHDOLLINEN, JOTTA VOITAT SEN! Tule lapsen kaltaiseksi, toimi voimallisesti pysyäksesi sellaisena. Tällöin et voi vastata: ”En halua, että kukaan sanoo minulle, kuinka toimia”. Kristus vaatii, että noudatamme *tiukasti lakia!* Jopa naisen halulla *katsominen* on aviorikos ja Kristus sanoo, että meidän

täytyy kuvainnollisesti repäistä silmämme ulos, jos emme pysty kontrolloimaan silmäämme! (Evankeliumi Matteuksen mukaan 5:27-30). Ellemme toimi annetulla tavalla, halveksimme Jumalaa kuten Daavid aikoinaan! Joskus meidän täytyy tarttua äärimmäisiin keinoihin voittaaksemme asian.

PUHDAS SYDÄN

”Jumala, luo minuun puhdas sydän ja anna minulle uusi, vahva henki” (Psalmien kirja 51:10). Jumalan tulee luoda meihin puhdas sydän. Daavid käsitti, että hänen henkensä oli täysin väärä, että Jumalan täytyi luoda ja uudistaa hänessä Henkensä.

Daavid olisi saattanut menettää tapahtumien kautta Pyhän Hengen. Hän rukoili: ”Älä heitä minua pois kasvojesi edestä, äläkä ota minulta pois Pyhää Henkeäsi” (jakeet 11-12). On mahdollista tehdä kauhistuttavia tekoja Jumalan Hengen omaavana. Tämän vuoksi meidän tulee pysyä hyvin lähellä Jumalaa. Daavid salli heikkoutensa ottaa yliotteen ja se maksoi lähes pelastuksen (Psalmien kirja 73:2). Jos sallit pienen määrän hapatusta elämäsi, se leviää ja tartuttaa koko mieleesi hapatuksella (Kirje galatalaisille 5:9). Meillä *ei* ole varaa olla tekemättä parannusta kääntymyksessä Jumalan puoleen.

”Anna minulle jälleen autuutesi ilo, ja tue minua alttiuden hengellä” (Psalmien kirja 51:12). Huomaa—vaikka Daavid teki ”jännittäviä” tekoja, kuten aviorikoksen, hänen ilonsa oli mennyt! Hän tunsu olonsa kurjaksi, koska hän rikkoi Jumalan lakia. Lain rikkominen ei tuo minkäänlaista iloa. Jos rikomme Jumalan lakia, menetämme ilomme. Voimme saada ilon takaisin vain tekemällä parannuksen ja pitäytymällä Jumalan lähellä.

Daavid käytti tapausta todella muuttaakseen suuntansa. Hän teki jatkossa suuria tekoja Jumalalle. ”Minä tahdon opettaa väärille sinun tiesi, että syntiset sinun tykösi palajaisivat” (jae 13). Daavid halusi kääntää kaikki ihmiset Jumalan tielle—opettaa heille Jumalan lakia. Hän toimi näin ja toimii edelleen esimerkkinsä ja suurten sanojensa kautta.

”Päästä minut verenvioista, Jumala, minun autuuteni Jumala...” (jae 14). MISTÄ VERENVIOISTA? JEESEKSEN KRISTUKSEN! DAAVID TIESI, ETTÄ KRISTUKSEN TULI KUOLLA HÄNEN SYNTINSÄ TAKIA—TÄMÄ OLI SE *todellinen* VERI, JOHON HÄN OLI SYYLLINEN, EI UURIAN. Ymmärrätkö, että *sinä* olet syyllinen vereen?

Suhtaudutko synteihisi keveästi—Jeesuksen Kristuksen täytyi maksaa syntisi takia verellään!

Jumala, jota Daavid rukoili, oli Hän, jonka oli loppujen lopuksi kuoltava. Daavid tunnisti tämän! Se liikutti häntä. Vaikka uhritoimitus ei ollut vielä fyysisesti tapahtunut, vaikutti siltä, kuin Daavid olisi itse ollut roomalaissotilaitten joukossa, ottanut keihään ja lävistänyt Jeesuksen kyljen.

Hän sanoo jakeissa 15 and 16, että Jumala tahtoo paljon enemmän kuin teuras—ja polttouhreja. ”Jumalalle kelpaava uhri on särjetty henki; särjettyä ja murtunutta sydäntä et sinä, Jumala, hylkää” (jae 17). Daavidin sai murtumaan se, että hän näki, mitä hän oli tehnyt Jumalalle—mitä hänen syntinsä tekisivät Kristukselle! Hänen särjetty henkensä oli juuri se uhri, jota Jumala toivoi.

Daavid tullaan palkitsemaan Jumalan valtakunnassa korkealla asemalla. Hän tulee hallitsemaan Israelin 12 heimoa. (Jeremian kirja 30:9; Hoosean kirja 3:5). Daavid tulee opettamaan näille, kuinka hänen kaltaisensa parannus tehdään.

JUMALALLINEN MURHE VS. MAAILMALLINEN MURHE

Tässä on kuvaus kääntymyksestä, jonka koko Israel eräänä päivänä saa kokea. ”Ja minä vuodatan Daavidin suvun päälle ja Jerusalemin asukasten päälle armon ja rukouksen hengen. He katsovat minuun, jonka he ovat lävistäneet. Ja *he valittavat häntä*, NIINKUIN VALITETAAN AINOKAISTA, *murehtivat häntä katkerasti*, NIINKUIN MUREHDITAAN KATKERASTI ESIKOISTA” (Sakarjan kirja 12:10).

Meidän tulee tänään pyrkiä tämänkaltaisen parannuksen tekoon. Olemme kaikki Kristuksen tappajia! OLEMME TAPANEET RAKKAAN ISÄMME ESIKOISPOJAN! Jos ajattelemme Jumalan lailla, tunnemme yhtä intensiivisesti kuin jos olisimme menettäneet esikoispoikamme!

Tässä kuvataan jumalallisen ja maailmallisen murheen eroa: ”Sillä Jumalan mielen mukainen murhe saa aikaan *parannuksen, joka koituu pelastukseksi* ja jota ei kukaan kadu; mutta maailman murhe tuottaa *kuoleman*” (2 Kirje korinttolaisille 7:10). Syy, miksi jumalallista murhetta ei ”tule katua (engl. käännös)” on se, että se saattaa VOITTAMAAN SYNIN! Maailmallisen murheen

tunteva saattaa tuntea olonsa jonkin aikaa huonoksi, mutta ei voita ongelmiaan. Jumalallinen murhe ei tuo voittoa aina kerralla, mutta ei tyydy, ennen kuin ongelma on ratkaistu. Lähestyt Jumalaa, tuot ongelman Jumalan eteen ja sitten yrität kaikkiesi tullaksesi asiassa Jumalan kaltaiseksi. Näin edistyt asiassa.

HALLITUS

Viimeinen asia. Jumala asetti hallituksensa seurakuntaan auttaakseen meitä tässä prosessissa. Pastoreilla on tietty tehtävä. ”Muistakaa johtajianne, jotka ovat puhuneet teille Jumalan sanaa; katsokaa, kuinka heidän vaelluksensa on päättynyt, ja seuratkaa heidän uskoansa. Olkaa kuuliaiset johtajillenne ja tottelevaiset, sillä HE VALVOVAT TEIDÄN SIELUJANNE niinkuin ne, joiden on tehtävä tili, että he voisivat tehdä sitä ilolla eikä huokaillen; sillä se ei ole teille hyödyllistä” (Kirje Hephrealaisille 13:7, 17).

Joskus parannus kääntymyksessä Jumalan puoleen tarkoittaa, että *hyväksyy oikaisun pastoreilta*. Jumalan pastorit valvovat sielujanne. Jumala haluaa, että sinun suhteesi pastorisi on hyvä—iloinen suhde, ei vaikea. Tämä ei tarkoita, että pastorit toimivat aina oikealla tavalla. Kuitenkin Jumala tarvitsee hallituksen seurakunnassaan, pystyäkseen ajoittain puhuttelemaan meitä. Tee parannus kääntymyksessä Jumalan puoleen äläkä unohda, että hänellä on lihallisia edustajia. Minua on ojennettu useasti elämäni aikana, eikä aina täysin oikein. Mutta yritin aina kovasti hyväksyä totuuden—ja joskus minun täytyi rukoilla kovasti pystyäkseni tekemään sen!

Tämä on elämänalue, jossa meidän tulee mennä Jumalan tykö ja sanoa Daavidin lailla, *Tutki minua, Jumala, ilmoita minulle salaiset syntini. Tahdon olla lapsen kaltainen*. Jos annamme jonkun asian kalvaa, lopulta se tulee paukauksella esiin ja kaikki saavat tietää siitä. Koko maailma saa tietää, kuka on kuka suuren ahdistuksen alkaessa! Jokainen tulee tietämään, kuka on filadelfialainen ja kuka laodikealainen—kaikenlainen vehkeily lakkaa.

Todellinen parannuksen teko tarkoittaa seuraavaa: ”Olkoon teillä se mieli, joka myös Kristuksella Jeesusella oli” (Kirje filippiläisille 2:5). Kristuksen mielen tulee olla meissä, jotta ajatteleme hänen laillaan. ”Sillä Jumala on se, joka teissä vaikuttaa sekä tahtomisen että tekemisen, että hänen hyvä tahtonsa

tapahtuisi” (jae 13). Kyseessä ei ole ihmisyritys. Emme saata itse asiassa *haluta* voittaa ongelmaa. Mutta Jumala sanoo, että hän *antaa* meille tahdon siihen. MEIDÄN TULEE MENNÄ JUMALAN TYKÖ SAADAKSEMME HALUN VOITTA. Kun menemme, Jumala lupaa antaa meille tarvittavan halun. PARANNUKSEN TEKOMME ON KÄÄNTYMYKSESSÄ JUMALAN PUOLEEN, ja sitten kykenemme voittamaan kaikki esteet!

YHTEYSTIEDOT

**Voit tilata kirjallisuutta tai ottaa yhteyttä
Philadelphia Church of God seurakunnan pastoreihin:**

Verkkosivu: www.pcog.org

**Pohjois-Amerikan sisäinen
ilmaisnumero:** 1-800-772-8577

KAIKKIEN ALUEIDEN OSOITETIEDOT

Yhdysvallat: Philadelphia Church of God, P.O. Box 3700,
Edmond, OK 73083

Kanada: Philadelphia Church of God, P.O. Box 400,
Campbellville, ON L0P 1B0

Karibian saaret: Philadelphia Church of God, P.O. Box
2237, Chaguanas, Trinidad, W.I.

Iso-Britannia, Eurooppa and Lähi-itä:
Philadelphia Church of God, P.O. Box 900, Northampton
NN5 9AL, United Kingdom

Afrikka: Philadelphia Church of God, P.O. Box 2969,
Durbanville 7551, South Africa

Australia, Tyynenmeren saaret, Intia ja Sri Lanka:
Philadelphia Church of God, P.O. Box 375, Narellan
N.S.W. 2567, Australia

Uusi-Seelanti: Philadelphia Church of God, P.O. Box
6088, Glenview, Hamilton 3246

Filippiinit: Philadelphia Church of God, P.O. Box 52143,
Angeles City Post Office, 2009 Pampanga

Etelä- Amerikka: Philadelphia Church of God,
Attn: Spanish Department, P.O. Box 3700, Edmond, OK
73083 United States

